

a jövő MÉRNÖKE

A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEM LAPJA

XXXIII. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM

ÁRA: 3 FORINT

1986. NOVEMBER 21.

Lesz-e itt „innovációs park”? — Műszaki fejlesztési párok kialakításáról állapodott meg az Ipari Minisztérium, az OMF és a BME. — Cikkünk a 3. oldalon.

Bűnös vagy bűnbak a szociálpolitika — a reform vontatottságának ügyében, s van-e ehhez köze a műegyetemi KK-nak? FOLYÓIRAT-SZEMLE, Ferge Zsuzsa tanulmányáról, 4. oldal.

Ki a világ második legnagyobb szalonatermelője, s függ-e Magyarországtól valaki gazdaságilag? VILÁGRANGLISTA, 5. oldal.

Tudod-e...? 1.

A fakultatív angol tanfolyamokon nincs kezdő csoport — mit jelent ez?

...**HOGY** az egyetemen a kötelező nyelvórák mellett, fakultatív nyelvtanulásra is van lehetőség? Az egyes karok idegennyelvi csoportjai által meghirdetett fakultatív órák mellett, úgynevezett „összegyetemi” fakultatív nyelvórákat is meghirdetnek. (Ilyen fakultációk az idén orosz, angol, német, francia, spanyol és arab nyelvből voltak.)

...**HOGY** a fakultatív órákat az egyetem hallgatói — és csak ők — ingyen látogathatják.

...**HOGY** a kötelező első nyelvként jelenleg 2751-en tanulják az orosz, másodikkötelező nyelvnek 1506-an választották az angolt; míg a németet 516, a franciát 51, a spanyol nyelvet pedig 7 hallgató tanulja a kötelező órákon.

...**HOGY** a fakultatív órákon is az angol a leglátogatottabb, a legtöbb jelentkező vonzó nyelv. Ugyanakkor, a fakultatív órákra járó 587 hallgató közül csak 4-en tanulnak arabul. (Két építő- és két villamoskari hallgató.)

...**HOGY** évről-évre nő az érdeklődés a német nyelv iránt; hosszú ideje nem változott a francia és spanyol nyelvet tanulók száma.

...**HOGY** a meghirdetett fakultatív órákra jelentkezőket 10-12 tagú csoportokba osztják. Ettől csak az angol cso-

portok szervezésekor térnek el, mivel az angolórákra minden évben nagy a túljelentkezés. Eppen ezért, a fakultatív órák keretében ritkán indítanak kezdő csoportokat. Ilyenek csak francia, spanyol és arab nyelvekből vannak. Akik tehát még nem tanulnak soha azt a nyelvet, amelyből fakultatív szeretnének, azoknak célszerű — a fakultációra való jelentkezés előtt —, valamelyik kollégiumi nyelvtanfolyamra beiratkozni.

...**HOGY** a Nyelvi Intézet akkor is „indít” nyelvvizsgaelőkészítő csoportokat, ha történetesen csak 4-5 jelentkező van.

...**HOGY** évente több mint 180 műegyetemi hallgató tesz állami nyelvvizsgát — a többségük középfokú. Sikeres vizsga esetén a vizsgadíjat — tehát 500 forintot — a Nyelvi Intézet visszatéríti.

...**HOGY** a nyelvvizsgával rendelkező hallgatók nyelvpótlékot nem kaphatnak; az oktatási törvényhez kapcsolódó, „a hallgatók részére juttatható állami támogatásokról” szóló 23/1938. (VIII. 31.) MM számú rendelet (irányelv); 3. pont; Irányelv a rendelet 4. §-ához) lehetővé teszi, hogy a tankörök a nyelvvizsgával rendelkező hallgatóknak magasabb ösztöndíjat állapítsanak meg, mint az azzal nem rendelkezőknek!

(feketé)

Tudod-e...? 2.

TDK-dömping; összefüggésben van-e az IAESTE-mozgalommal?

...**HOGY** az idei Tudományos Diákköri Konferenciára rekordszámú, 312 dolgozat nevezése érkezett? Szakmai dolgozatokból a legtöbbet a villamoskaron nyújtották be, ötvenhetet; legkevesebben az építészek pályáztak, számszerűen huszonkilenc pályaművet neveztek be. Abszolút értelemben a legtöbb dolgozat a társadalomtudományi szekciók témáiból érkezett, hatvan.

...**HOGY** évek óta ingadozás tapasztalható a beadott dolgozatok számát illetően. Az országos konferenciák évében átlagosan tíz-tizenöt százalékkal több pályázat érkezik (kivételez az idei év).

...**HOGY** a Művelődési Minisztérium több mint tíz éve változatlan összeget, 120 000 forintot utal ki a díjakra. A hiányzó összeget, az egyetem különböző forrásokból pótolja. A legnagyobb pénzösszeg a 83/84-es tanévben állt rendelkezésre, ekkor az egy főre jutó díj közel kétszerese volt a szokásosnak.

...**HOGY** jövőre felemelik a díjak összegét, ez ötszáz forint növekedést jelent, így az első díj 2000, a második 1500, a harmadik 1000 forintot tesz majd ki.

...**HOGY** minden karról egy-egy dolgozat rektori kü-

lön díjban is részesül. Ezenkívül a KISZ is ad ki díjakat, de itt a TDK-dolgozat színvonalán kívül a végzett társadalmi munkát is figyelembe veszik.

...**HOGY** a tavalyi Országos Tudományos Diákköri Konferencián a műszaki szekcióban 88 dolgozatból 41 díjat, és 16 plakettet; a kémiai-vegypari szekcióban 29 dolgozatból 15 díjat; az agrártudományi és élelmiszer-ipari szekcióban 5 dolgozatból 2 díjat; a számítástechnikai szekcióban 13 dolgozatból 3 díjat; a közgazdaságtudományi szekcióban 13 dolgozatból 3 díjat; a közgazdaságtudományi szekcióban 3 dolgozatból 3 díjat hoztak el a műegyetemi hallgatói.

...**HOGY** Hellenpárt György és Péter László építész hallgatók „Szindinamikai munkák” című tavalyi dolgozatukat az idén az NSZK-beli Ulmban nemzetközi konferencián védtek meg, s második díjat nyertek.

...**HOGY** a konzulensi munkában részt vett oktatók teljesítményét korábban nem nagyon értékelték. Ma már a jutalmak, elismerő oklevelek, kitüntetések odaítélésénél ezt is figyelembe veszik. Az egyetem tervei közt szerepel, a „TDK MUNKÁERT” plakett alapítása és évenkénti odaítélése.

„A műszaki fejlettség meghatározó a két világrendszer küzdelmében”

Pál Lénárd KB-titkár látogatása egyetemünkön

Dr. Kirchknopf László adjunktus a fermentációs labor munkájáról tájékoztatja a KB titkárát

November 12-én Pál Lénárd akadémikus, az MSZMP KB titkára egész napos látogatást tett egyetemünkön. Részlet vett még a látogatáson Stark Antal, az MSZMP KB TKKO osztályvezető-helyettese és Kemény Sándor, az osztály munkatársa, Lehoczky István, a BPB PMO osztályvezetője, Földiák Gábor művelődési miniszterhelyettes és Török Imre főosztályvezető.

Pál elvtárs programja a pártbizottság tanácstermében kezdődött, ahol az egyetem vezetőinek jelenlétében Barta György pb-titkár az egyetemi pártbizottság munkájáról, Fodor Lajos és Tuschák Róbert rektorhelyettesek pedig az egyetem oktató-nevelő és tudományos kutatómunkájáról adtak tájékoztatást. Mivel a látogatás előtt Pál elvtárs részletes írásos anyagot kapott az egyetem eredményeiről és gondjairól, a szóbeli tá-

járózatokban csak a főbb pontokra tértek ki az előadók. Néhány gondolat az elhangzottakból:

Barta György hangsúlyozta, hogy egyetemünkön a politikai helyzet stabil. Bizonyítja ezt, hogy nincsenek extrém események, és hogy minden problémánk ellenére dolgozunk, döntő hányada becsülettel, megfizetetten dolgozik, és érvényesül a teljesítményelv. Ugyanakkor a hangulat romló tendenciájú, szaporodnak a kritikai elemek, erősödik a pesszimizmus. Ennek fő oka az ország gazdasági helyzete, az egyetem működési feltételeinek romlása, a fizetések, illetve jövedelmek alakulása és kétségkívül saját munkánk gyengeségei is. Hangsúlyozta, hogy a pártbizottság megítélése szerint az utóbbi egy-két évben egyetemünkön az oktatás és kutatás feltételeinek alakulásával összefüggő folya-

matok veszélyes küszöbhez közelítenek.

A hallgatószágról szólva elmondta, hogy körükben a negatív tendenciák hatása felerősödve jelentkezik. Ezt bizonyítják a hallgatói pártépités és a KISZ szerveztségének adatai is. Fodor Lajos rektorhelyettes elmondta, hogy a BME-nek az ország felsőoktatásában meghatározó szerepe van, hiszen hallgatói létszáma körülbelül kétszerese a három másik műszaki egyetem együttes hallgatói létszámanak, hat karral közül négy monopol helyzetben van, és a másik kettőn folyó képzés is alapvetően más a szakok tekintetében. Az országosan kiemelt főirányok mindegyike érinti egyetemünket. A BME országos feladatokat lát el a FEB és a SZET munkáját tekintve, az írásbeli felvételi vizsgák szervezésében és lebonyolításában, a posztgraduális gazdasági mérnöképzésben, a Mérnöki Továbbképző Intézet irányításában, helyet ad a Tudomány-szervezési és Informikai Intézetnek.

Beszámolt a felvételi és elhelyezkedési arányokról, az új oktatási formákról, belügyi és külföldi kapcsolatainkról.

A problémák közül kiemelte, hogy az egyetem működése, az alapoktatást is beleértve, csak a költségvetésből nem biztosítható. Lehetőségeink a gép-műszer beszerzésre csökkennek. Minden igyekezet ellenére a műszerpark öregszik, a számítógép-ellátottság nem kielégítő. A beszerzési lehetőségek elégtelensége mellett a finanszírozási források sokfélesége is akadályozta a célirányos vásárlást.

Tuschák Róbert rektorhelyettes konkrét szám adatokkal

elemelte kutatásfinanszírozási lehetőségeinket, e lehetőségek és a szükségletek viszonyát. Kiemelte, hogy az ipari szerződéses munkák az egyetemen kívül az ipar, a műszaki fejlődés számára is mennyire hasznosak.

A tájékoztatókat követő beszélgetésben elhangzott még, hogy az amúgy is szűkös forrásaink felhasználását általunk indokolatlannak vélt adók sújtják, sőt több esetben többszörösen adóznak bizonyos tétel után. Szóba került a mérnöktovábbképzésben részt vevők számának drasztikus csökkenése is (pár év alatt 27 000-ról 8000-re), ami megengedhetetlen egy, a műszaki fejlődés gyorsítását hirdető országban. Ezzel kapcsolatban Pál elvtárs megemlítette, hogy amikor a KB a közeljövőben a műszaki fejlesztésről határozni fog, akkor a mérnöktovábbképzéssel is foglalkozik majd.

Ezután tanszéklátogatások következtek a programban. Elsőként a mezőgazdasági kémiai technológiai tanszék fermentációs laboratóriumában jártak vendégeink, akiket Nagy Lajos György dékán és Nyeste László professzor, laboratóriumvezető fogadott. A laboratórium munkatársai az ott folyó biotechnológiai kutatásokról számoltak be. Másodikként a Mechanikai Technológiai és Anyagszerkezet-tani Intézetet látogatta meg Pál Lénárd, ahol Strommer Gyula dékán és Artinger István intézeti igazgató fogadták. Itt a korszerű anyagvizsgálati és képlekenvalakítási eredményeket mutatták be a KB titkárnak. A tanszéklátogatások utolsó állomása az elektronika-

(Folytatás a 2. oldalon)

A vegyészkaron is

Dollárosok jönnek, dollárosok mennek

Öröközöld őszi témáink egyikének, a térítéses képzésnek ezúttal az adott aktualitást, hogy a tavalyi kísérleti év után most már a vegyészmérnöki kar is fogad dollárral fizető hallgatókat. Dr. Noszko Lászlót, a térítéses képzés ügyeit intéző vegyész-kari bizottság elnökét és Bajnóczy Gábort, az oktatási feltevést arról kérdeztük, hogy az óvatosságválasztás ideje alatt sikerült-e hasznosítható tapasztalatokat szerezni a többi karról. Arra is kíváncsiak voltunk, hogy a kezdetben megoldatlan kérdések (szeliktálás; a hallgatók elszállásolása, jegyzetellátása, patronálása) megoldódtak-e mára.

— Csak felerészben nevezhető óvatosságnak az, hogy nálunk néhány évvel később kezdődött el ez az oktatási forma — mondja Noszko László. — Voltaképpen, amikor először meghirdettük a felvételt, nem volt érdeklődő. A tavalyi év — amelyet kísérletnek lehet mondani — egyetlen hallgatót hozott a „háznak tájára”. Ő a legelején kezdte a tanulmányait, most tehát második éves.

— Saját kari dolláros képzésünk voltaképpen csak az elmúlt tanév második feléve óta van — mert az egyetemünkre felvett (térítést) fizető diákok kezdetben egyszerűen közös tanulással töltötték amelynek során — karról függetlenül — minden hallgató ugyanazt a tantárgy-programot kapja. Csak azután kerülnek a választott karra. Az oktatók egy része azonban már tanított e képzési szisztémában; mert az alapozó félév során a matematika- és fizikaórák mellett kémiát is hallgatnak a diákok (az építő- és építésmérnök hallgatók kivételével). Tehát személyes tapasztalataink is voltak — teszi hozzá Bajnóczy Gábor.

N. L.: — A vegyészmérnöki karon kétféle oktatási formák vannak; az első három év — üzemmérnöki végzettséget adó — periódusa után a 4-5. évben lehet okleveles vegyészmérnöki diplomát kapni. Ez közismert tény; az azonban kevésbé ismert, hogy ez a formájú képzés nagyjából megfelel az általános külföldi (s egyben a nyugat-euró-

pai) gyakorlatnak. A mi üzemmérnöki diplománkat a B. Sc.-fokozattal, az okleveles mérnök diplománkat pedig az M. Sc.-fokozattal tartjuk egyenértékűnek. Így azután mód van arra, hogy akár az első, akár a második fokozatú oktatásra felvegyünk jelentkezőket, előtanulmányaik szerint.

— Milyen mércével méretnek meg a jelentkező diákok?

Régebben hallottunk olyan kifogásokat, hogy sokan rosszképzésűek, szerelnének itt tovább tanulni, csak azért, mert nem vennék fel őket egy „jobb” nyugat-európai egyetemre.

N. L.: — Általánosítani hibába volna. Kétségtelen, hogy akadtak olyan jelentkezők is, akik gyengébb alapon után

(Folytatás a 2. oldalon)

Közlemény

Dr. Polinszky Károly rektor a művelődési miniszter intézkedése alapján, visszatért az egyetemi irányító munkába. Rektor elvtárs elsősorban az egyetem képviselését kívánja el látni és az operatív irányításban, a kialakult munkamegosztásnak megfelelően munkatársaira támaszkodik.

Mint ismeretes, egyetemünkön a kialakult szokások szerint 65 éves korig lehet vezető pozíciókat betölteni. Rektor elvtárs tájékoztatja a művelődési minisztert azon elhatározásáról, hogy nem óhajt eltérni a kialakult gyakorlattól és 1987. június 30. után nem kíván rektorként tevékenykedni.

Az oktatási törvény szerint a rektort az egyetemi tanács közli a Minisztertanács nevével. Döntése meghozatalánál az egyetemi tanács javaslatát és a társadalmi szervezetek véleményét is figyelembe veszi. Az ezzel kapcsolatos teendők a tanév második félévében kerülnek napirendre.

„A műszaki fejlettség meghatározó a két világrendszer küzdelmében”

Pál Lénárd KB-titkár látogatása egyetemünkön

(Folytatás az 1. oldalról)

ka és számítástechnika legújabb eredményeit felvonultató műszer és mérés-technikai tanszék volt, ahol a vendégeket Schnell László tanszékvezető, dékán fogadta.

Délután a KB titkára aktív tartott, melynek meghívottjai voltak a rektori tanács tagjai, a párt- és tagjai, a kari párttitkárok, a szak szervezeti bizottság elnöke és titkára, a KISZ egyetemi bizottsága, egyetemünk akadémiájának.

Itt először Pál Lénárd tartott bevezető előadást, melyben elsősorban a felsőoktatás-politika és a műszaki fejlesztés időszerű kérdéseivel foglalkozott.

Kijelentette, hogy a műszaki fejlődés meggyorsításának nincs alternatívája, a műszaki fejlettség meghatározó a két világrendszer küzdelmé-

ben. A fejlődés gyorsítására jó programja van a KGST-nek, a Komplex Program, de ez, a régi módszerekkel nem hajtható végre. A politika feladata — a szocialista táborban és itthon egyaránt — hogy megteremtse a kedvező társadalmi feltételeket a megvalósításához.

Saját gazdaságunk fejlesztésére a XIII. kongresszus határozatai helyesek, a siker a végrehajtás következetességén múlik. Olyan gazdasági (szabályozók, adórendszer) és infrastrukturális (információ, számítástechnika) s a többi feltételeket kell haladéktalanul kialakítani, amelyek a gyors műszaki fejlesztést minden vállalat számára elengedhetetlenül szükségesek és egyben lehetővé teszik. E feltételek kialakítására konkrét kormányzati intézkedések

vannak előkészületben. Ilyen feltételek mellett a vállalatoknak elemi érdekük lesz a műszaki felsőoktatást, így egyetemünket is támogatni, és ez lehet a kiút a mai nehézségeinkből. Hozátette, hogy az ipar nagyobb támogatását igényelni már ma is indokolt.

Pál Lénárd elmondta, hogy a készülő új adórendszer — amely a hozzáadott értéken fog alapulni —, megfelel a változó követelményeknek és a fejlődélmadórrendszerrel együtt olyan bérmozgásokat fog szükcserden megindítani, amelyek során lehetőség lesz a mai torzulások korrekciójára.

A KB titkára beszélt arról is, hogy világossá kell tenni: a korszerű műveltségben a természettudományos és műszaki ismeretek egyenrangúak a human műveltséggel. E ma még széles körben nem elismert műveltségeszmény ki-

alakításában a BME oktatóinak nagy szerepet kell vállalniuk.

Befejezésül Pál elvtárs kijelentette, hogy igen jó benyomásokat szerzett egyetemünkről, ugyanakkor biztos abban, hogy a pénzalapok bővülésére van szükség ahhoz, hogy tevékenységünkben a jó minőség és a tevékenységi körök optimális aránya biztosítható legyen.

A bevezető előadást követő konzultáció során, az aktív résztvevői közül hozzászólt Pungor Ernő, Szabó Imre, Csibi Sándor, Kerékgyártó György, Michelberger Pál, Tuschák Róbert, Frigyes Andor, Prohászka János, Bozsóki István, Lebovits Imre, Horváth Attila és Szilávik János. A hozzászólók sok adalékkal egészítették ki a helyzetünkről alkotott képet.

Szegesváry Gábor

Közműjavítás a tanreaktor közelében

Nem veszélyeztette a biztonságos működést

Valljuk be őszintén, idén április óta bizalmatlanabbak vagyunk az atomenergiával kapcsolatban, mint korábban. A Csernobilban bekövetkezett katasztrófa ismét rávilágított az ember és a természet viszonyára, arra, hogy az ember a maga lehetőségeivel és korlátaival is csak egy tényszerű világmindenségnek. Képesek vagyunk bizonyos folyamatok elindítására, de esetenként — különböző okok miatt —, képtelenek vagyunk ellenőrzésükre, közben tartásukra. Ez a tény, napjaink tudományos eredményeinek ismeretében óriási felelősséget ró az emberiségre.

A talán patetikusnak tűnő bevezető általános igazságot, úgy érzem, senki sem tagadhatja, konkrét eset kapcsán azonban megvan a pánikkeltés veszélye, ami nem lehet célja senkinek.

Történt ugyanis, hogy a tanreaktor környékének egy részét lezárták, s különböző munkálatok kezdődtek, külön-

féle „furfangos” gépekkel. A bevezetőben említettek miatt a laikus földi halandó sanda szemekkel figyelte a fejleményeket, bár túl sokat nem tudott kiokoskodni.

Érdeklődésünkre, hogy mi történt, dr. Csom Gyula — a tanreaktor igazgatója a Következő, megnagyított felvilágosítást adta.

Az egyetemi közműhöz, tehát nem a tanreaktorhoz, tartozó csatornarendszerben szivárgást észleltek, melynek megszüntetésére vonultak ki a szakemberek. A korszerű magyar találmány, a Super Aqua eljárás segítségével, bontás nélkül tömítették a repedést, vagy törést.

Kérdésünkre, hogy veszélyeztette-e a szivárgás a reaktor biztonságos működését, azt a választ kaptuk, hogy nem. Nagyobb mértékű szivárgás (esetleg okozhatott volna problémát, bár a reaktor „alsó” szigetelésének garanciát kell nyújtania az ilyen esetekre is.

Leslie

A vegyészkaron is

Dollárosok jönnek, dollárosok mennek

(Folytatás az 1. oldalról)

kerültek hozzánk. De éppen a meglévő (más kari) tapasztalatok nálunk már lehetővé tették a szelektálást, s úgy tudom, a többi kar is ragaszkodik a megállapított alsó értékhez. A hozzánk érkezők bizonyítványa (mivel leginkább az arab országokból érkeznek hallgatóink) 70 százalékos kell legyen, hogy a BME-n tanulhassanak. Ez olyan négyes-ötös szintnek felel meg. (Náluk százalékosan határozzák meg az elért teljesítményt.)

B. G.: — A szelekciót az biztosítja, hogy a B.Sc. és az M. Sc. fokozatosan 4-5 hét után a hallgatók tudását (az alaptárgyakban) megvizsgáljuk, és mindazon hallgatókat, akik nem érnek el egy bizonyos szintet — tehát csak hátráltatják a csoport munkáját — előkészítő tanfolyamra küldjük.

— Van-e felvételi vizsga a vegyészkaron?

N. L.: — Felvételi beszélgetés van, amit mi interjúknak nevezünk. Ez amolyan tájékoztató jellegű beszélgetés, amelynek során felmérjük a hallgató tudását. Ennek eredményeképpen az előkészítő tanfolyamot vagy a választott fokozat megkezdését javasoljuk. Bár itt még csak ja-

vaslattevő szerepünk van, a már említett későbbi felmérő dolgozat (B. Sc.-fokozaton matematika, fizika és angol; M. Sc.-fokozaton matematika, fizikai kémia és vegyipari műveletek) segítségünkre van abban, hogy a túlzott „önbizalommal” rendelkező hallgatóinknál ezt az önbizalmat az előkészítőn a valóságban is megalapozzuk. A diploma értékét nem szállít-hatjuk le — ezeknek a diákoknak ugyanazt kell megtanulniuk angolul, mint a mi hallgatóinknak magyarul.

— Hány ilyen hallgató van most a vegyészkaron?

— Négy-öt elsőévesünk van, akik az alapképzésre jelentkeztek. A tavaly felvett „egy szem” diákunk most második éves. Az M. Sc.-fokozaton idén négy hallgató vetünk fel, de őket is feltételeselem: a felmérő dolgozat után közülük egy folytathatja ezen a fokon tanulmányait, a többieket előkészítő tanfolyamra küldtük át — tehát jövőre kerülhetnek a második lépcsőjű oktatásba.

— Kapnak-e segítséget a „dolláros” diákok, ha tanulmányi nehézségekkel küzdenek?

B. G.: — Igen. Mára már remekül működik az „advisor”-i hálózat minden karon

— ennek felelős szervezője dr. Ludmány András. Egy október-négy-öt diák tanulmányi, szociális, egészségügyi, s a legkülönbözőbb egyéni gondjaiban segít. Konzultációs lehetőséget is biztosítanak a hallgatóknak.

N. L.: — A térítéses képzésben részt vevő diákok egyéni tanterv alapján tanulnak. Amióta szigorúbban vesszük a felvételi követelményeket, azóta nincs különösebb tanulmányi gond ezzel a külföldi hallgatókkal.

— Az angol nyelvű jegyzetek, tankönyvek mind megvannak?

— Elsősorban saját készítésű jegyzetekből tanítunk, legalább is mi a vegyészkaron. De hamarosan a térítéses fizető hallgatók rendelkezésére áll majd egy könyvesbolt, ahol — dollár befizetésével — rendelhetnek is külföldi könyveket.

— A Martos kollégiumból az elmúlt tanév végén kiköltöztek a „dollárosok”. Most hol laknak?

— IBUSZ-lakásokban, szét-szórva. Kettő-hárman össze-állnak, úgy bérelnék általában lakást. Nem a legjobb megoldás, igen izoláltak élnek így, de sajnos, egyelőre nincs kilátás arra, hogy valamilyen „közösségből” megol-

dást találjon az egyetem. A tanulmányi fegyelem nálunk eléggé szigorú — minden előadásnál katalógust tartunk, az órák látogatása kötelező. Ami még gondot jelent nálunk, az a tantervek hiánya. Nagyon nehéz ezen úrrá lenni, s a jövőben — persze csak távlati elképzeléseink között — szerepel az is, hogy tétőtér-beépítéssel igyekezzünk enyhíteni a teremhiányon.

— Megoldódott-e a diákok orvosi ellátása?

— Igen. A Semmelweis Orvostudományi Egyetem Intézetében vállalták a térítéses diákok egészségügyi ellátását; angolul beszélő orvosok vállalkoztak erre a feladatra. Ez a néhány „tanulóév” szükséges volt ahhoz, hogy az egyetem is beleszokjon az új helyzetbe: a dollárral fizető diákok oktatásába. Ma már normális kerékvágásban vagyunk, a kezdetben hiányos feltételekből, a tapasztalatlanságból adódó zökkenőknél túl. Egyre természetesebbé válik, hogy „fizetővendégek” is járnak az egyetemre, s éppúgy diplomát kapnak, mint saját diákjaink. Azt azonban alig várjuk, hogy nálunk is elérkezzen a pillanat, amikor a magyar hallgatók beülnék az angol nyelvű előadásokra. —ts

Hosszas bemelegítés után Rajtol a Bábolnay-alapítvány

Már vagy három esztendeje annak, hogy az első óvatos híreket hallottuk (s megírtuk) bizonyos gazdag, Amerikába szakadt magyar építész-mérnök, egyetemi alapítványról. Akkoriban is csak lassanként derült ki, hogy Joseph J. Bábolnay, az építészkar hajdani hallgatója voltaképpen — legalább is „kinti” mértékkel mérve — nem volt sem dűsgazdag olajmilliomos, sem az egész életét átdözsölő, sikeres üzletember. Még csak aranytojást tojó tyúkok farmjával sem rendelkezett. Tisztes középosztálybeli ember volt, aki szolid hagyatékból mégis az építészkarok támogatására szánt egy szintű szolid összegeget. E gesztus kétségkívül érzelmi indítékú, nem eszelekedet volt Mister Bábolnay-tól. Hagyatékának kamatait (évente 20—22 ezer forintot) az építészkaron hallgatói tervpályázatok nyertesének jutalmazására fordították. Hogy minél igazságosabb legyen az elosztás, minden évben más és más tanszék írja majd ki a Bábolnay-alapítvány tervpályázatát; s olyan feltételekkel, hogy lehetőleg sok hallgató (alsóbb éves is) pályázhasson.

Léven, hogy nálunk adományozni talán még nehezebb, mint (anyag) támogatást szerezni hasonló célokra — márpedig ez sem könnyű! — néhány tucat hónapba belefert, mire az örökségből alapítvány lett. A szerződést végül — sokféle engedély beszerzése után —, 1986

áprilisában írta alá a kar dékánja és az OTP; s idén ősszel érkezett el az első tervpályázat kiírásának ideje.

Ezúttal az építészkarvezető tanszék hirdette meg a pályázatot, s mivel a következő évét, 1987-et a „hajléktalanok évének” nyilvánították, a világszerte folyó felkészülésbe nálunk is szeretnénk bekapcsolódni az építészek. Lakásokat (s főként idegen környezetben felépítendő lakások) megtervezni azonban igen bonyolult munka: rengeteg háttérinformációt és nagyszakudást igénylő feladatot. A tervpályázatnak ellenben éppen a hallgatók széles körét kell megmozgatnia. Ilyen megfontolások alapján döntöttek úgy az építészkaron, hogy az idel feladat egy középiskolai diákokon megtervezése lesz. S ez már csak azért is szerencsés választás, mert éppen most eszedékes a kollégiumokra vonatkozó országos előírások, szabványok átdolgozása.

A tervpályázaton induló építészhallgatóknak — kicsiny beépítésű — környezetbe illeszkedő, emberi léptékű, korszerű követelményeknek eleget tévő épületet kell tervezniük. A kiírást az építészkar valamennyi hirdetőtábláján, tanszékek a táján, büfémellékeken meg lehet találni. A leadási határidő: november 24., déli 12 óra. A pályázat eredményhirdetése még decemberben várható. —ts

Hallgatói fórum(menet)rend

Az állami támogatások rendszerével kapcsolatban, összegyűjtött fórum helyett, kari hallgatói fórumokon gyakorolhatják egyetértési jogukat a hallgatók. Ugyanezen a fórumokon véleményezhetik a hallgatók az egyetem leendő tanulmányi és vizsgaszabályzatának tervezetét; és ekkor tájékoztatják őket a többi, készülő szabállyal kapcsolatos elképzelésekről is.

„Kívánatos” — hangsúlyozta az oktatási rektorhelyettes a dékánokhoz írt levelében —, hogy minden tankörből legalább egy, kisebb karokon két hallgató vegyen részt a fórumon. A meghívott hallgatók lehetnek a tankör választott képviselői, vagy állandó tisztségviselői (tankör érdekvédélmi, tankörtitkár...). Az egy (illetve két) tanköri képviselőn kívül még kell hívni a kari tanács-, valamint az egyetemi tanács hallgatói tagjait is. Mindezek mellett lehetőséget kell teremteni arra, hogy valamennyi érdeklődő hallgató részt vehessen a fent említett fórumokon; időben nyilvánosságra kell hozni, hogy a hallgatók mikor és hol tanulmányozhatják a tervezeteket.

Ai érdekelnek ezek a kérdések, figyeljenek, ugyan-

is a fórumokon az adott kar hallgatóinak szavazati joguk van (tehát nemcsak meghívottaknak)! A határozathozatalhoz egyszerű szótöbbség-re van szükség (a jelenlévő hallgatók létszámának felénél egyvel több szavazat szükséges egy-egy javaslat elfogadásához). Az előírások értelmében az állami támogatások rendszeréről szóló kari szabályzat elfogadásáról a fórumnak mindenképpen határozatot kell hoznia.

A fórumokon elhangzott véleményeket, és a határozatot a fórum szerkesztőbizottsága írásban rögzíti és eljuttatja az egyetemi szabályzat szerkesztőbizottságához. A tervek szerint az egyetemi szerkesztőbizottság későbbi ülésére — annak érdekében, hogy a hallgatói véleményeket a szerkesztőbizottság kellő súlylyal vegye figyelembe — meghívják a kari szerkesztőbizottságok elnökeit, vagy azok egy-egy tagját.

Az építőmérnöki karon november 4-én már megrendezték a hallgatói fórumot; az építész és a vegyészkaron december 2-án, a villamos- és a gépészkaron november 27-én, a közlekedésmérnöki karon pedig november 25-én rendezik a fórumokat.

Menetrendem tehát már van...

Nem születtem Grafnak...

Szivhez szóló kis történet olvassok Steffi Grafról, aki a világ harmadik számú teniszszőnye, s legutóbb még a verhetetlen Navratilová is megverte. A kislány már ötéves korában állandóan nyúzta az apját, de az néha olyan fáradt volt, hogy nem volt kedve lemenni a pályára. „Ígyenkor a nappaliban jéreteltük a bútorokat és a fura adogattunk. A szoba alapterülete ugyanis pont egy fél teniszpályának felelt meg...”

Hm... Egy teniszpálya 23,77 méter hosszú és 8,23 méter széles, a fele tehát 9,31

négzetméter. Ekkora volt a szerencsétlen sorsú család nappalja — a többi képzeljük hozzá.

Mitől tanulni senkitől sem szégyen, otthon én is nekiláttam a bútorlogatásnak, de csakhamar kiderült, hogy a gyerek csak akkor tud szabályosan adogatni a nagyszoba falára, ha lezavarom a szomszéd autóparkolóba, így gyorsan felhagytunk a kísérletezéssel. Az én lányom tehát sztaliteniszező lesz. Persze, ha jobban körülmézem...

Na, gyereké kishaver, sakkozunk egyet... — bozo —